



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. КЖ I 4632/10
Дана 11.01.2011.
НОВИ САД

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду, првостепени кривични суд у већу састављеном од судије Банчевић Бранке, председника већа, судија Аћимовић Драгана и Остојић Весне, чланова већа, са записничарем Малкић Станисављевић Надеждом у кривичном предмету против оптуженог Ч.С. из Б. и др, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 30 КЗ, и др одлучујући о жалби Вишег јавног тужиоца из Н.С., жалби оптуженог Ч.С. коју је поднео лично и жалби његових бранилаца адвоката К.М. из Б., адвоката П.С. и адвоката А.Б. обојице из Н.С., жалби оптуженог Ј.М. коју је лично поднео и жалби његовог браниоца адвоката Г.Д. из Н.С., изјављених против пресуде Вишег суда у Н.С. К-... од 29.04.2010. године, у седници већа одржаној дана 11.01.2011. године у смислу члана 375 ЗКП-а, донео је следећу

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца из Н.С., жалба оптуженог Ч.С. и његових бранилаца, жалба оптуженог Ј.М. и његовог браниоца, па се пресуда Вишег суда у Н.С. К-.... од 29.04.2010. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Н.С. К-... од 29.04.2011. године оптужени Ч.С. из Б. и Ј.М. из Н.С. оглашени су сваки за кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 11 тачка 4 КЗ у вези члана 30 КЗ, а оптужени Ј.М. и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, па је суд применом законских прописа оптуженог Ч.С. осудио на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, а оптуженом Ј.М. је за кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 30 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци

затвора, па га је суд применом члана 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година.

На основу члана 63 КЗ оптуженим Ч.С. се време проведено у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Н.С. број КРИ.... од 14.11.2009. године, а који му се рачуна од 12.11.2009. године урачунава у изречену казну затвора.

На основу члана 63 КЗ оптуженим Ј.М. се време проведено у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Н.С. број КРИ.... од 14.11.2009. године, а који му се рачуна од 13.11.2009. године урачунава у изречену казну затвора.

На основу члана 87 КЗ од оптуженог Ј.М. се одузима пиштољ марке „Наган“ серијског броја ЦХ 449 калибра 7,62 мм са муницијом 7 метака који ће након правноснажности пресуде бити достављени ПУ Н.С. на коришћење.

На основу члана 196 ЗКП-а оптужени Ч.С. се обавезује да плати трошкове кривичног поступка у износу од 193.163,00 динара, а оптужени Ј.М. износ од 249.000,00 динара као и судски паушал у износу од по 3.000,00 динара а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио Виши Јавни тужилац у Н.С., због одлуке о кривичној санкцији са предлогом, да се жалба уважи побијана пресуда преиначи, те оптужени Ч.С. и Ј.М. осуде на казне затвора за наведена кривична дела у дужем временском трајању, те оптужени Ј.М. осуди на јединствену казну затвора у дужем временском трајању, јер би се само са оваквом казном могла постићи сврха кажњавања у конкретном случају.

Против пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог Ј.М., адвокат Г.Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, због одлуке о казни са предлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, с тим да буде обавештен о одржавању седнице другостепеног већа.

Против пресуде жалбу је изјавио и оптужени Ј.М., лично без навођења из којих разлога побија првостепену пресуду, али се да закључити из садржине жалбе да исту побија због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни, са предлогом да се жалба уважи побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање и захтевао је да присуствује одржавању седнице другостепеног већа.

Против пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог Ч.С., адвокат М.К. из Б., због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном

суду на поновно суђење, с тим што је захтевао да се извести о одржавању седнице другостепеног већа.

Против побијане пресуде жалбу је изјавио и оптужени Ч.С. лично без навођења из којих разлога побија првостепену пресуду, али се из образложења жалбе може закључити да исту побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се жалба уважи побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против побијане пресуде жалбу је изјавио и бранилац оптуженог Ч.С., адвокат П.С., због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због погрешне примене материјалног права и због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се жалба уважи побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против пресуде жалбу је изјавио и бранилац оптуженог Ч.С., адвокат А.Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се жалба уважи побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак да се првостепена пресуда преиначи, уз захтев да се извести о одржавању седнице другостепеног већа.

Апелациони јавни тужилац у Новом Саду се са својим поднеском број КТЖ.... од 25.08.2010. године изјаснио да се уважи жалба Вишег јавног тужиоца у Н.С. изјављена против пресуде Вишег суда у Н.С. К-.... од 29.04.2010. године и преиначи побијана пресуда у погледу одлуке о казни, тако што ће се оптужени осудити на казне затвора у дужем временском трајању а жалбе бранилаца оптужених и самих оптужених одбију као неосноване.

Апелациони суд у Новом Саду је одржао седницу већа дана 11.01.2011. године у смислу члана 375 ЗКП-а у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, присуству оптуженог Ч.С., његовог браниоца адвоката П.С., оптуженог Ј.М., његовог браниоца адвоката Г.Д. и одсуству уредно обавештеног браниоца оптуженог Ч.С., адвоката А.Б. из Н.С. и одсуству браниоца оптуженог Ч.С., адвоката К.М. из Б., са чијим одсуством се сагласио и сам оптужени Ч.С. за одржавање јавне седнице, на којој су разматрани целокупни списи предмета са побијаном пресудом, жалба Вишег јавног тужиоца у Н.С., жалба оптуженог Ч.С. коју је поднео лично и жалбе његових бранилаца адвоката П.С., адвоката К.М., адвоката А.Б., жалба оптуженог Ј.М. коју је поднео лично и жалба његовог браниоца адвоката Г.Д., предлог Апелационог јавног тужиоца, па је оценом свих навода и предлога утврђено следеће:

Жалбе нису основане.

Побијана пресуда као ни поступак који је претходио доношењу исте не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона на

које Апелациони суд као другостепени пази по службеној дужности у смислу члана 380 став 1 тачка 1 и 2 ЗКП-а.

С тим у вези су и неосновани жалбени наводи браниоца оптуженог Ј.М., жалбени наводи оптуженог Ч.С. и његовог браниоца П.С. и адвоката А.Б. да је првостепени суд начинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 1 ЗКП-а, односно да је суд био непрописбо састављен, приликом израде првостепене пресуде, да је првостепену пресуду донео поступајући судија са записничарем, а да у изради пресуде нису наведени, чланови већа, судија и судије поротници. Ово из разлога што се у спису налази решење Вишег суда у Н.С. број К-... од 01.07.2010. године, којим је управо и исправљен наведени недостатак. Осим тога чланом 362 ЗКП-а је предвиђено да се исправка пресуде може извршити и након што жалилац у својој жалби такав недостатак наведе, тако да се у овом делу његова жалба није жалба против пресуде већ захтев за исправку писмено израђене одлуке, тако да се све исправке врше решењем председника већа који је и донео првостепену пресуду, као што је и овде реч. Такође неоснован је и жалбени навод браниоца оптуженог Ј.М., да је првостепени суд повредио право на одбрану оптужених, тако што им није остављен рок за припремање одбране након што је извршена измена оптужног акта од стране заменика Вишег јавног тужиоца у Н.С., односно да је претрес одржан у одсуству браниоца оптуженог Ј.М., јер увидом у целокупне списе предмета видљиво је да је дана 07.04.2010. године одржан главни претрес на којом је одређен наставак доказног поступка, када је заменик Вишег јавног тужиоца изјавио да мења чињенични опис оптужнице, а браниоци оптужених захтевали рок како би се изјаснили на измењени чињенични опис оптужнице и истовремено главни претрес одложен и истовремено заказан за 19.04.2010. године. Тачно је да је главни претрес одржан дана 19.04.2010. године на којим су поред осталих странака присуствовали и адвокат Л.М. као замена адвоката Г.Д., на ком почетку главног претреса оптужени нису упитани да ли имају шта да изјаве на измењени чињенични опис оптужнице, али се може закључити да су исти од 07.04.2010. године па све до 19.04.2010. године имали сасвим довољно времена да се припреме за давање одбране уколико се њихова одбрана разликовала од раније дате одбране а у смислу измењеног чињеничног описа оптужнице. Такође, сваког браниоца који је ангажован на основу пуномоћи од странке може заменити други адвокат у случају спречености, тако да присуство адвоката Л.М. а не адвоката Г.Д., не представља кршење права на одбрану оптуженог и испуњени су сви услови за одржавање главног претреса, тако да се не може рећи да нису испуњене процесне претпоставке за одржавање истог, осим тога уколико сам оптужени Ј.М. није желео да га на истом главном претресу заступа адвокат Л.М., могао је одмах на почетку главног претреса такву примедбу и да стави, самим навођењем да не жели да се главни претрес одржи у одсуству браниоца адвоката Г.Д., а не да се на главном претресу у току доказног поступку изведу докази читањем, па тек да стави примедбу да не жели да завршну реч у поступку даје адвокат Л.М., чиме је успео да се главни претрес прво одржи а потом и одложи и истовремено закаже за нови термин.

Неосновани су жалбени наводи бранилаца оптужених Ч.С. и Ј.М., да је изрека пресуде нејасна у смислу да сама изрека а и образложење пресуде не даје образложење постојања саизвршилаштва, да суд у пресуди не конкретизује ни једну радњу од предузетих у односу на сваког од оптужених лица, да је нејасно како су три лица пуцала из два пиштоља да није на ваљан начин описан облик виности и кривица код оптужених. Ово из разлога, јер чињеница је да стоји у изреци пресуде где је наведено да су оптужени са НН лицем пуцали, али из овакве формулације произилази

да су два лица пуцала из ватреног оружја, тако да је небитно која су то два лица пуцала, јер су два лица оптужена и конкретизована а намера сва три лица је била да покушају да лише живота оштећеног П.С. и такав је и био њихов умишљај и имали су намеру да употребом силе и непосредним нападом на живот и тело оштећеног из куће одузму новац у намери да присвајањем новца на овакав начин себи прибаве противправну имовинску корист, па су покушали да лише живота оштећеног П.С. приликом извршења кривичног дела разбојништва, на тај начин . . ., што су након претходно добијеног обавештења да у кући на Т.б. у С.К. која је власништво К.Д. има сеф у којем се налази велика количина новца, дошли до наведене куће маскирани, тако што су двојица били обучени у црно и имали на глави маскирне капе – фантомке а један је имао навучену женску чарапу без прореза за очи и уста и који је био обучен у браон одело, ушли у двориште куће тако што су помоћу подесног предмета отворили капију, ушли у двориште и исту поново закључали да не би изгледало сумњиво, а потом покушали да пронађу начин како да уђу у кућу, па када је колима стигао оштећени П.С. којем је К.Д. изнајмио кућу, ушао унутра не слутећи да се у дворишту налазе оптужени, па када се после извесног времена појавио на улазу куће у намери да закључа метална врата која су испред дрвених врата, оптужени заједно са НН лицем почели су да из два ватрена оружја за сада НН марке калибра 5,56 мм која су понели са собом пуцају у правцу тела оштећеног испалајујући најмање 6 хитаца, свесни да оштећеног могу лишити живота а на шта су пристали, јер су одмах почели да пуцају на њега, без било каквог претходног упозорења и то у тело оштећеног где се налазе витални органи, а могли су да га савладају и на други начин јер их је било тројица а оштећени није знао да се они налазе у мраку у дворишту и није ни на који начин могао очекивати било какав напад, којом приликом је исти задобио повреде, па пошто је оштећени пао на под, ушли у кућу са НН лицем и применили силу и претњу према оштећеном у намери прибављања противправне користи . . .“ а осим тога оптужени Ч.С. и Ј.М. од стране Вишег јавног тужиоца у Н.С. нису ни били оптужени да су дело које има се ставља на терет да су га извршили као саизвршиоци у смислу члана 33 КЗ, јер из саме правне квалификације се види да их Виши јавни тужилац у Н.С. тужи да су извршили сваки од оптужених кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 30 КЗ.

Такође неосновани жалбени наводи оптуженог Ч.С., Ј.М. и њихових бранилаца, да првостепена пресуда није јасна, разумљива, да постоји противречност из онога што се наводи у изреци побијане пресуде и онога што се наводи у образложењу и да је самим тим првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП-а, јер првостепена пресуда је јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује како су оптужени са НН лицем извршили кривично дело које им се ставља на терет и које су све радње предузели ради извршења истих. Такође из наведених разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичних дела и како је првостепени суд ценио све изведене доказе, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда. Пресуда садржи детаљне разлоге о свим одлучним чињеницама од значаја за постојање кривичних дела у питању и кривице оптужених лица.

Према томе, поступајући на описани начин првостепени суд није учинио битне повреде одредаба кривичног поступка, а како се то у жалбама оптужених Ч.С. и Ј.М., неосновано указује.

Жалбама оптужених Ч.С. и Ј.М. и њихових бранилаца, неосновано се побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Првостепени суд је правилно оценио изведене доказе и одбране оптужених Ч.С. и Ј.М., па је у складу са одредбом члана 352 став 1 и 2 ЗКП-а пресуду засновао на чињеницама и доказима који су изведени на главном претресу и при томе правилно и потпуно утврдио да су сваки од оптужених извршили кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 30 КЗ, а оптужени Ј.М. и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ а које кривично правне радње им се стављају на терет, дајући за своја утврђења одговарајуће разлоге у побијаној пресуди које прихвата и овај суд и на исте упућује.

Неосновано се жалбом браниоца оптуженог Ј.М., побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу, да није вршено вештачење биолошких трагова на оковратнику или крајевима рукава на дуксу који је пронађен на лицу места за који је оптужени Ј.М. навео да је његов, да се оспорава писмени налаз и мишљење вештака К.Д., због чега су и сачињене писмене примедбе сачињене од стране друге установе из Беча, а ово из разлога што је првостепени суд правилно одбио наведени писмени предлог, јер исти није ни сачињен по службеној дужности нити наредби суда, већ се ради о приватно прибављеном налазу, осим тога налазом и мишљењем К. мр Д. и К.М. мр М. са Биолошког факултета у Београду- Центра за хуману молекуларну генетику утврђено је да је анализом ДНК материјала изолованог са дукса показује да се уочава присуство свих варијанти ДНК профила Ч.С. и ДНК профила Ј.М., да се закључује да су оптужени допринели настанку трагова који се налазе на дуксу, а који је пронађен на лицу места, констатован записником о увиђају сачињен од стране Окружног суда у Н.С. под бројем КРИ-... од 29.04.2009. године, за који је оптужени Ј.М. и рекао да је припадао њему.

Осим тога да ли су биолошки трагови узети са дукса без конкретизације да ли са оковратника или рукава, или да ли се ради о епителу или неком другом трагу није имало утицаја доношење првостепене пресуде која је донета на правилан и законит начин.

Такође је неоснован жалбени навод оптуженог Ч.С. и његових бранилаца, да није утврђена на поуздан начин урачунљивост оптуженог Ч.С., у смислу тога да је исти у својој одбрани код истражног судије навео да је повремено користио марихуану и да је критичне вечери био под утицајем лекова, те да је првостепени суд требао да изведе доказ путем неуропсихијатријског вештачења који предлог је и стављен у захтеву за спровођење истраге Вишег јавног тужиоца у Н.С. Ово из разлога, што неуропсихијатријско вештачење није од значаја у овој фази поступка, а које вештачење је као предлог наведено у захтеву, неуропсихијатријско вештачење је потребно када се јави сумња да је урачунљивост смањена или искључена. Тачно је што се истиче у жалби оптуженог и његових бранилаца да је урачунљивост оптуженог Ч.С. битна чињеница и да она представља претпоставку за кривичну одговорност, јер сасвим је сигурно да без урачунљивости нема виности нити кривичне одговорности. Међутим, тек ако се појави сумња да је искључена или смањена урачунљивост услед душевне болести, заосталог душевног развоја или друге душевне поремећености, или услед употребе опојних дрога или лекова, одредиће се вештачење психијатријским прегледом оптуженог и ако је то потребно и посматрањем. Дакле неуропсихијатријско вештачење

је потребно увек када се јави сумња да је урачунљивост смањена или искључена, међутим у току доказног поступка нису изнесени поуздани докази да оптужени болује од неке болести или да је нешто друго утицало на његову урачунљивост, већ се то сада спомиње у жалби, а са друге стране ни то није образложено у жалби и зашто се тек сада износи тај податак, а осим тога такав предлог није ни стављен од стране Вишег јавног тужиоца у Н.С. у подигнутој оптужници, мада је сваки од оптужених и њихових бранилаца био у могућности да стави такав предлог, а из списка произилази да они до окончања поступка такав предлог нису ставили, тако да је њихов жалбени навод неоснован.

Основно питање које се поставља у жалбеним наводима оптужених Ч.С. и Ј.М. и њихових бранилаца, представља побијање правилности и потпуности чињеничног стања везаног за решење кривично правне ствари, а наиме доследно тези заступаној у току трајања овог кривичног поступка, одбрана и сада у жалбама тврди и понавља да оптужени нису извршили кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 4 КЗ у смислу члана 30 КЗ и да је управо то погрешно утврђено погрешном оценом изведених доказа.

Ценећи изведене доказе, а посебно и исказ оштећеног саслушаног у својству сведока П.С., првостепени суд је правилно утврдио да су оптужени Ч.С. и Ј.М. извршили исте кривично правне радње које им се стављају на терет.

Ово није једини доказ да су оптужени извршили кривично дело тешко убиство у покушају из члана 144 тачка 4 КЗ у вези члана 30 КЗ, јер исказ овог сведока поткрепљен је сачињеним налазом и мишљењем Биолошког факултета у Београду – Центра за хуману молекуларну генетику по вештацима К. мр Д. и К.М. мр М. и другим доказима изведеним на главном претресу који су цитирани, детаљно образложени и оцењени у првостепеној пресуди, који се жалбеним наводима не доводе у сумњу.

Према томе првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно и применио кривични закон када је нашао у радњама оптужених Ч.С. и Ј.М. сва битна обележја кривичног дела тешког убиства у покушају из члана 114 тачка 4 Кз у вези члана 30 КЗ односно да се у радњама оптуженог Ј.М. стичу сва битна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и за овакву оцену у образложењу побијане пресуде дао јасне, довољне и уверљиве разлоге које у свему прихвата и овај суд. Стога се по оцени овог суда супротни жалбени наводи бранилаца оптужених Ч.С. и Ј.М. показују неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, поводом жалбе Вишег јавног тужиоца у Н.С., жалби оптужених Ч.С. и Ј.М. и њихових бранилаца, Апелациони суд налази да је првостепени суд пре свега потпуно и правилно утврдио све околности на страни оптужених које утичу да казна буде већа или мања у смислу члана 54 КЗ. Тако је од олакшавајућих околности код оптуженог Ч.С. суд ценио делимично признање, здравствено стање, а од олакшавајућих околности код оптуженог Ј.М. ценио његове породичне прилике, док од отежавајућих околности је суд је ценио код оптуженог Ч.С. ранију вишеструку осуђиваност, док код оптуженог Ј.М. је ценио

такође ранију осуђиваност али је имао у виду да је иста осуда брисана, па је правилно оптуженог Ч.С. са извршено кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 30 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, док оптуженом је правилно утврдио за кривично дело тешког убиства у покушају из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 30 КЗ казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, и правилно га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година уз урачунавање временаведеног у притвору а како је то дато у изреци првостепене пресуде. По налажењу апелационог суда, а супротно жалбеним наводима Вишег јавног тужиоца у Н.С. и жалбеним наводима оптужених Ч.С. и њихових бранилаца, првостепени суд је дао довољан значај како олакшавајућим тако и отежавајућим околностима, тако да овако одмерене казне затвора су сразмерне степену њихове кривице и нужне да се оствари друштвена осуда за извршена кривична дела али и довољна за остварење сврхе кажњавања у смислу члана 42 КЗ.

Правилно јер првостепени суд на основу члана 87 КЗ од оптуженог Ј.М. одузео предмете како је то наведено као у изреци побијане пресуде.

На основу свега напред изнетог а применом члана 388 ЗКП-а одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар,

Надежда Малкић Станисављевић ср.

Председник већа – судија,

Бранка Банчевић ср.

За тачност отправка.

кривично материјално право